

LE TIGRE ET LA GRENOUILLE

Conte tibétain

སྐྱུ་དང་སྐྱུ་ལ་པ།

ནོག་ ནོག་

སྐྱུ་ཡིན་ནམ།

དེ་ནས་སྐྱུ་འགོ་འཇུག་པ་ཡིན།

ཉིན་གཅིག་སྐྱུ་ཀྱས་པོ་ཞིག་རྒྱུ་རྒྱུ་ལྟེ་ཉི་འགམ་དུ་སྐྱུ་གང་ཡང་མ་སྐྱོག་པའི་ངང་འགོ་བཞིན་ཡོད།
 ཁོ་གོང་ཁོག་ཉ་ཅང་སྐྱོག་པོ་ཡོད། སྐྱོ་བུར་དུ། ཁོས་རང་ཉིད་སྐྱུ་ཆེན་ཞིག་དང་དགོང་ཐུག་རྒྱུ་པ་ཚོར།
 ལྷམ། བྱེད་རང་ཉ་ཅང་ཆེན་པོ་མི་འདུག་ ཡིན་ཡང་ངས་ཉིན་གསུམ་ནས་གང་ཡང་བཟུང་མེད། ང་ལ་བཟུང་ཡས་
 ཡག་ག་དེ་འདྲ་མ་རག་བར་དུ་ངས་བྱེད་རང་བྱུར་མིད་གཏང་གི་ཡིན།
 སྐྱུ་ཆེན་དེ་རང་ཉིད་ཆེ་བ་མཐོང་ཆེད་སྤང་གསོག་གི་ཐོག་ཕྱིན། ཁོས་ཁ་གདངས་ནས་རྒྱུང་ཁ་གདངས་ཐམ་པ་བྱུར་
 མིད་གཏོང་བ་ཡིན། དེ་ནས་ཡང་བསྐྱར་བྱུར་མིད་གཏིག་ཇེས་གཏིག་གཏོང་གིན་གཏོང་གིན་བྱས་ནས། ཁོས་རང་
 ཉིད་ཀྱི་གཟུགས་པོ་ཆེ་རྒྱུང་ལས་ལྷབ་གཉིས་ཀྱི་ཆེ་བ་མ་ཆགས་བར་དུ་གཟུགས་པོ་ཆེ་རྒྱུ་ཆེ་རྒྱུ་སྐྱོས་བཅུག་པ་ཡིན།
 སྐྱུ་ཀྱས་པོ་བྱེད་ཀྱིས་ང་མ་བཟུང་བའི་སྐྱོན་དུ་ངས་སོ་སོ་དེ་སྐྱོད་ཞིག་བྱེད་བཅུག་པོ་གས། ང་ནི་སྐྱུ་ཆེན་གྱི་རྒྱུ་
 པོ་ཡིན་པ་དང་ངས་ཚང་མ་ལས་རྒྱུང་ཐག་རིང་བ་མཚོང་བྱུང་གྱི་ཡོད།

བྱེད་འདྲ་པོ་རྒྱུ་པོ། ཡོང་མི་སྲིད།

བྱེད་ན་རྒྱུ་རྒྱུ་འདིའི་པ་རོལ་དུ་མཚོང་དང་། ང་ཚོས་སྐྱུ་ཐག་རིང་བ་མཚོང་བྱུང་གྱི་ཡོད་མེད་བཟུ་མཚོག་ ཞེས་
 སྐྱུ་ཆེན་གྱིས་ལབ་པ་རེད།
 སྐྱུ་གིས་རྒྱུ་རྒྱུ་འདི་པ་རོལ་སྐྱོགས་སྐྱུ་བཟུས་ནས་པར་མཚོང་རྒྱུ་ལྟེ་ག་སྐྱིག་བྱས་པ་ཡིན། སྐྱུ་ཆེན་གྱིས་སྐྱུ་གི་
 རྒྱུ་ལ་བཞབ། ཁོས་སྐྱུ་གིས་མཐོང་ཐོས་མ་བཅུག་པའི་ངང་སྐྱུ་གི་སྐྱུ་ཅན་གྱི་རྩ་མའི་མཐར་འཇུག་ནས་དམ་
 པོའི་ངང་འཇོན་པ་ཡིན།

དེ་ནས་སྐྱུ་མཚོངས་པ་ཡིན། སྐྱུ་མཚོང་དུས་མཐོང་སྤང་ལ་སྐྱུ་རྒྱུ་སྤང་ལ་སྤུར་བཞིན་པ་སྐྱུ་བུ་མཐོང་། ཁོ་
 སྐྱོགས་གཞན་དུ་འབབ་ནས་རྒྱུ་རྒྱུ་རྒྱུ་། ཁོ་ཉ་ཅང་གི་དགའ་པོ་བྱུང་། སྐྱུ་ཆེན་དེ་ཡིས་ཁ་གདངས་ནས་སྐྱུ་གང་
 ཡང་མེད་པའི་ཐོག་ས་ལ་མར་བབས། སྐྱུ་གིས་རྒྱུ་འདི་ནང་སྐྱུ་ཆེན་བཙལ་བའི་སྐབས་སྐྱུ་ཁོས་སོ་སོའི་རྒྱུ་ནས་
 སྤང་གོ་བ་ཡིན།

སྐྱུ་ཀྱས་པོ་བྱེད་ག་རེ་འཚོལ་བཞིན་ཡོད།

ག་རེ། བྱེད་སྐྱུ་ས་ནས་འདིར་ཡོད་པས།

ཡོད་གོགས་པོ་རྒྱས་པོ། ང་ཐོབ་པོང་། དང་ཚོ་ཕྱིད་མོ་གཞན་ཞིག་ཅེ་གི་ ད་སྐྱུ་པ་སྐྱུ་རྒྱུ་འགམ་བཟུར་བྱེད་གོ་
 ཡིན་དང་།

སྐྱུ་གིས་ལམ་སང་སྐྱོ་རྒྱུ་རྒྱུ་དང་མཆིལ་མ་འདྲོར་རྒྱུ་འགོ་འཇུགས། ཁོས་སྐྱོགས་ཡོངས་སྐྱུ་པར་གཟུ་རྒྱུ་གཟུ་
 བྱེད་རྒྱུ་འགོ་འཇུགས། ཡིན་ཡང་ཉིན་གསུམ་ཅན་མེད་ཀྱི་སྐྱུ་དང་པ་ཡིན་པས་ཁོས་རྒྱུ་ཉོག་ཅམ་མ་གཏོགས་
 སྤུར་འདྲོར་མི་ཐུབ། སྐྱོགས་གཞན་ད་སྐྱུ་ཆེན་ཡིས་སྐྱུ་གི་སྐྱུ་རིལ་རིལ་ཞིག་འདྲོར་ཐུབ་པ་ཡིན།

འདི་ག་རེ་རེད་སྐྱལ་ཆེན།

ཨོ་འདི། འདི་གང་ཡང་མ་རེད། ངས་ཁ་སང་སྐྱག་ཞིག་བསད་པ་ཡིན། ངས་སྐྱག་དེ་བཟུང་པ་ཡིན། ཡིན་ཡང་ཁོའི་སྐྱ་འཇུ་
མི་ཐུབ་པས་དགའ་ངལ་ཉོག་ཙམ་ཕྱད་སོང་། སྐྱག་འདར་སིག་རྒྱག་པ་དང་རྐང་ཅི་བཅུག་ནས་རྒྱབ་སྐྱོགས་སྐྱ་འགྲོ་ནས་གང་

ཐུབ་ཐུབ་ཀྱི་མགྲོགས་པོ་བྲོས་ཕྱིན་པ་རེད།

གཞན་ཡང་། བླ་མོ་ཞིག་རི་ནས་མར་ཡོང་གི་ཡོད། ཁོས་སྐྱག་དེ་ཉ་ཅང་མགྲོགས་པོ་ཡོང་གི་ཡོད་པ་མཐོང་བ་ཡིན།

སྐྱག་རྒྱས་པོ་བྱིད་དེ་འདྲ་ག་རེ་བྱས་ནས་རྒྱག་བཞིན་ཡོད།

ངས་སྐྱལ་ཆེན་གྱི་རྒྱལ་པོ་མཐོང་སོང་། ཁོང་རྒྱལ་པོ་ཉ་ཅང་སློབས་ལྷགས་ཙན་ཞིག་རེད་འདྲུག་ ཁོང་ངས་ལ་ཐག་རིང་བ་

མཚོང་ཐུབ་པ་དང་ཁོས་སྐྱག་བཟུང་ཡི་འདྲུག་

བླ་མོ་གད་མོ་ཉ་ཅང་ཤོར་བ་རེད།

བྱིད་རང་སྐྱལ་པ་རྒྱང་རྒྱང་དེ་ལ་ཞེད་སོང་ངམ། ངས་ཁོ་སྐྱ་རྒྱག་ནས་གསོད་ཐུབ་ཀྱི་ཡོད། བྱས་ན་བླ་མོ་བྱིད་རང་ཚོད་ལྟ་

ཞིག་བྱིད་དང་། ང་བྱིད་དང་མཉམ་དུ་ཕྱིར་ལོག་མཚོག་ ཡིན་ཡང་བྱིད་ཀྱིས་ཁོང་ཐངས་གཅིག་མཐོང་དུས་བྱིད་རང་ཞེད་

སྲིད། ངས་བྱིད་རང་བྲོས་མ་ཐུབ་པའི་ཆེད་དུ་བྱིད་ཀྱི་རྩ་མ་ངའི་རྩ་མ་དང་མཉམ་དུ་མཐུད་ཀྱི་ཡིན།

སྐྱལ་ཆེན་གྱིས་རྒྱག་རྒྱའི་འགྲམ་ནས་ཁོང་གཉིས་ཐག་རིང་པོ་ནས་ཡོང་གི་ཡོད་པ་མཐོང་བ་ཡིན། སྐྱལ་ཆེན་དེ་ཐུང་གསོག་

གི་ཐོག་ཕྱིན་པ་དང་ཁོས་སློན་ལ་གང་བྱས་པ་དེ་ལ་སློབས་པ་སྐྱེས་ནས་གཞུགས་པོ་གང་ཐུབ་ཐུབ་ཀྱི་སློབ་བཅུག་པ་རེད།

ཨོ། བཀྲ་ཤིས་བདེ་ལེགས་ལྟོ་མོ། བྱིད་ཀྱི་རྩ་མ་དང་མཉམ་དུ་མཐུད་པ་དེ་གང་རེད་དམ། འདི་བྱིད་ཀྱིས་ངའི་དགོང་དྲོའི་ཁ་

ལག་ཆེད་འབྲུར་ཡོང་བའི་ཞི་མི་རེད་དམ།

སྐྱག་གིས་ཁོ་གཡོ་ཐབས་ནང་འཇུད་འདྲུག་སྐྱམ། ཁོ་སྐྱལ་ཆེན་གྱིས་བཟུང་ཡོང་བསམ་པའི་ཉ་ཅང་ཞེད་ཀྱི་ཡོད། དེའི་ཕྱིར་

ཁོས་གང་ཐུབ་ཐུབ་ཀྱི་མགྲོགས་པོ་བྲོས་ཕྱིན་པ་རེད། བླ་མོ་དེ་སྐྱག་དང་ཁ་འབྲལ་མ་ཐུབ་པས་རྡོ་དང་ཐལ་བ་སོགས་ཀྱི་སྐྱང་

ལ་དུད་ཕྱིན་པ་རེད།

ཨ་ལྷོ། འགོག་དང་།

ཡིན་ཡང་སྐྱག་སྐྱ་མཐུད་ནས་རྒྱག་པ་རེད། ཁོས་རི་གཅིག་རྗེས་གཅིག་སྐྱ་མཐུད་ནས་མ་ཤི་བར་དུ་རྒྱག་པ་རེད།

དེ་ནས་སྐྱང་རྗེས་པ་རེད།

སྐྱེ་བུ་ལྷོ་དེ་ཕྱེ།

འདི་འཕུར་འགྲོ་གི་རེད།

Conte collecté par Fabienne Morel et gilles Bizouerne, Edition Syros
Même si le conte a une morale différente de la fable, il nous a semblé intéressant de le présenter comme exemple des nombreux contes où deux animaux s'affrontent à la course.

Toc, toc, toc.
Qui est là ?
C'est une histoire, ouvrez-moi !

Un jour, un vieux tigre marchait sans faire de bruit au bord de la rivière.

Il avait faim, très faim. Tout à coup, il s'est retrouvé nez à nez avec une grenouille.

–Hum ! T'es pas bien grosse, toi ! Mais je n'ai rien mangé depuis trois jours. En attendant mieux, je vais te croquer.

La grenouille s'est perché sur une motte de terre pour paraître plus grande. Elle a ouvert la bouche et a aspiré de l'air, encore et encore. Elle a gonflé, gonflé jusqu'à devenir deux fois plus grosse que d'habitude.

–Avant de me croquer, Vieux tigre, laisse-moi me présenter. Je suis le roi des grenouilles et je suis capable de sauter plus loin que n'importe qui !

–Une Demi Portion comme toi ? Ça m'étonnerait !

–Alors sautons par-dessus cette rivière, dit la grenouille. On verra bien qui retombera le plus loin.

Le tigre a regardé l'autre côté de la rivière, prêt à bondir. La grenouille s'est glissé derrière lui. Ni vu ni connu, elle s'est accrochée par la bouche au bout de sa queue poilue. Le tigre a sauté : on aurait dit qu'il volait par-dessus l'eau. Il s'est posé de l'autre côté puis s'est retourné, tout content. La grenouille a ouvert la bouche et s'est laissé tomber sans bruit sur le sol. Alors que le tigre cherchait la grenouille dans l'eau, il a entendu une voix dans son dos :

–Tu cherches quoi, vieux tigre ?

–Quoi t'es déjà là ?

–Et oui, mon vieux, j'ai gagné ! On fait un nouveau jeu ? Allez, concours de vomir !

Aussitôt, le tigre a toussé, craché. Il s'est tordu dans tous les sens. Mais il avait l'estomac vide depuis trois jours et il n'a réussi à vomir qu'un peu d'eau. La grenouille, elle, du premier coup, à recracher... les poils du tigre.

–Qu'est-ce que c'est, grenouille ?

–Oh, ça ? Ce n'est rien ! Hier j'ai tué un tigre. Je l'ai mangé mais j'ai du mal à digérer les poils. Le tigre a tremblé, il a reculé sur la pointe des pieds et vite, vite, il a pris la fuite.

Plus loin un renard descendait de la montagne. Il a vu arriver le tigre à toute vitesse.

–Pourquoi cours-tu comme ça, vieux tigre ?

–J'ai vu le roi des grenouilles. C'est un roi très fort, il saute plus loin que moi et... il mange des tigres ! Le renard a éclaté de rire.

–T'as peur d'une petite grenouille ? Je pourrais la tuer rien qu'en soufflant dessus.

–Je suis curieux de voir ça, renard. J'y retourne avec toi. Mais une fois en face d'elle, tu pourrais bien avoir peur toi aussi. Pour t'empêcher de fuir, je vais attacher ta queue à la mienne.

Près de la rivière, la grenouille les a vus venir de loin. Elle s'est perchée sur une motte de terre et, en inspirant de l'ère, s'est fait gonfler tant qu'elle a pu.

–Et renard ! Qu'est-ce que je vois attaché à ta queue ? C'est un chat que tu m'apportes pour mon dîner ?

Le tigre a cru qu'il était tombé dans un piège. Il a eu très peur d'être mangé par le roi des grenouilles. Alors vite vite il a pris la fuite. Le pauvre renard s'est retrouvé traîné dans la poussière, traîné dans les cailloux sans pouvoir se détacher !

–Aïe aïe aïe ! Arrête-toi !

Mais le tigre a continué de s'enfuir. Il a couru couru de montagne en montagne et s'il n'est pas mort c'est qu'il court encore !

L'histoire est terminée.
Ouvrez la fenêtre,
elle va pouvoir s'envoler...